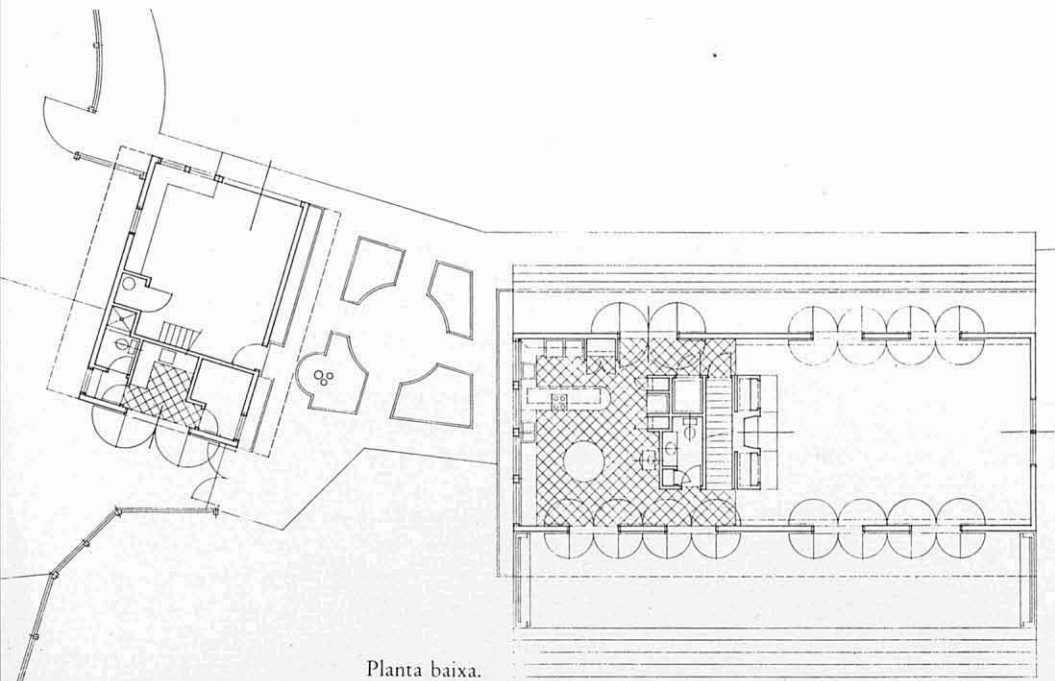

PETRIE HOUSE 1982

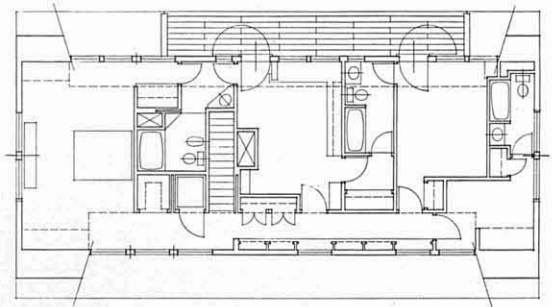
Hamptons, Long Island, New York
VENTURI, RAUCH I SCOTT BROWN, Architects
MR. AND MRS. PETRIE, Client

Planta baixa.

Planta pis.

La Sra. Elizabeth Petrie, presidenta del Comitè de Construcció del projecte d'ampliació del Museu Whitney, i el Sr. Donald Petrie, banquer industrial, volien una obra d'art de l'arquitectura contemporània que reflectís i fes referència a les elegants cases de finals del segle passat, situades a les rodalies, i que aprofités la bellesa natural de la seva localització arborada, que llinda amb una llacuna o estany d'aigua salina darrera de les dunes de l'oceà. El programa contemplava una utilització de cap de setmana durant tot l'any per part del damunt dit matrimoni i els seus convidats. Amb simplicitat serena i complexitat subtil, el disseny permet que la casa quedi reduïda a un refugi acollent per a dos a l'hivern i que a l'estiu s'engrandeixi per tots cantons en forma de pavelló obert per rebre hostes, fills i néts. La seva serena estructura rectangular amb revestiment de costers i «chillas» i sostre a l'holandesa, evoca tres segles de cases i granges de la regió. Una certa reticència, que la casa no amaga, és buscada expressament, i s'exterioritza en detalls com, per exemple, la utilització a les golfes de porticons pintats amb ones que simbolitzen la mar propera i l'amor dels propietaris a la vela, o el disseny lleugerament ondulat de la tanca de fusta que encercla la finca.

Dues sales principals ocupen la planta baixa. La cuina, espaiosa i blanca, té portes dobles cap al sud i cap al nord, amb una filera de finestres cap a l'oest. L'espai comunitari d'ús múltiple, de 23×36 peus, s'obre generosament per les dues porxades allargades per davant i per darrera de la casa, a través de dues portes dobles a cada costat que arriben fins a la cornisa. A la planta superior hi ha tres dormitoris amb bany i un despatx. Una dependència a part acull la piscina, el cobert per a les embarcacions i el garatge, just davant per davant de la casa principal, tot formant un petit conjunt constructiu. La gespa queda limitada per arbres locals, arbusts i plantes silvestres.

Un factor important per a l'èxit del disseny ha estat l'atenció que es va dedicar als detalls tant a l'interior com a fora. Com a exemples podem citar els bancs de la porxada, dissenyats pels mateixos arquitectes, que també serveixen de baranes de seguretat, els grans arrimadors d'aire campestre i els dintells pintats de la cornisa en el saló, al costat de l'àmplia gamma de fustes emprades: cedre vermell per a la coberta, cedre blanc per als murs i caoba per a les terrasses i els bancs. En crear detalls extraordinaris a partir d'elements comuns, la casa exemplifica els detalls tradicionals sense copiar-los literalment ni reduir-los a símbols.

En un lloc on els temporals han enderrocat cases senceres, els desafiaments a l'estructura requerien mesures de seguretat molt especials. La gran pendent de la coberta en el cantó ample de la casa, que dóna sobre el mar, és, per exemple, de tipus aerodinàmic, per tal de millorar el comportament del sostre en cas d'una tempesta. La casa té els fonaments tan sòlids que el constructor els compara amb la caixa forta d'un banc, així com també una carcassa i forjats superrígids. Molts d'aquests detalls no es veuen, però, en canvi, contribueixen a créixer la gran sensació de seguretat que proporciona la casa.

Elizabeth Petrie who heads the building committee for the Whitney Museum's addition project, and Donald Petrie, an investment banker, wanted a work of contemporary architectural art that would reflect and defer to the dignified turn-of-the-century houses nearby and that would exploit the natural beauty of their wooded site which fronts a salt pond behind the ocean dunes. The program called for year-round weekend use for this couple and their guests. With both serene simplicity and subtle complexity, the design allows this home to contract into a warm refuge for two in winter and expand to a wide-open pavilion accommodating guests, children and grandchildren in summer. Its forthright rectangular shingle and clapboard structure with a gambrel roof, evokes three centuries of houses and barns in the region. While understated, the understatement is purposeful, shown in touches like, for example, the use of painted panels on the dormers with waves symbolizing the nearby sea and the owners's love of sailing and the wooden fence's gently undulating design.

Two main rooms occupy the lower floor. A large white kitchen has double doors on the south and north and a ribbon of west windows. The 23 by 36 feet multi-purpose social space, opens broadly to both long por-

ches, front and back, through two pairs of cornice-high double doors. Upstairs are three bedrooms with baths and an office. An outbuilding pool house/boathouse/garage faces the main house, forming a small compound. The lawn is enclosed by native trees, shrubs and meadow plants.

The attention paid to details, inside and out, are important to the success of the design. Examples include the architect-designed benches on the porch that also serve as safety rails; the big countrified chair rails and painted cornice dentils in the living room; and the medley of woods used: red cedar for the roof, white cedar walls, mahogany decks and benches. In making extraordinary details from ordinary elements the house exemplifies traditional details without literal copying or reducing them to symbols.

In a place where storms have carried houses away, the challenges to the structure required substantial safeguards. For instance, the house's deep pent on its broad side to the sea acts as an air foil in a gale. It has a strong foundation the contractor likens to a bank vault, as well as super-stiffened frame and floors. Much of these details are not visible, but contribute to the feeling of deep security the house provides.